MIKLÓS RÓZSA

HERITAGES – VOL. 2

Krisztina Fejes
piano

Zoltán Onczay
cello

Júlia Pusker
violin

Sebestyén Sztathatosz
violin

Máté Szűcs
viola

HUNGAROTON

HERITAGES – VOL. 2

Miklós Rózsa (1907–1995)

	Piano Quintet in F minor, Op. 2	**33:37**
1	I. Allegro non troppo, ma appassionato	11:53
2	II. Molto adagio	9:45
3	III. Allegro capriccioso	3:54
4	IV. Vivace	8:05
	String Trio (Serenade) in D minor, Op. 1	**30:07**
5	I. Largo – Allegro molto energico	10:36
6	II. Gioioso	5:37
7	III. Largo con dolore	5:56
8	IV. Allegretto vivo	7:58

Júlia Pusker – violin (1–4)
Sebestyén Sztathatosz – violin (1–8)
Máté Szűcs – viola (1–8)
Zoltán Onczay – cello (1–8)
Krisztina Fejes – piano (1–4)

Total time: 63:44

Júlia Pusker
violin

Sebestyén Sztathatosz
violin

Máté Szűcs
viola

Zoltán Onczay
cello

Krisztina Fejes
piano

Recording producer & editor: Zsuzsa Dvorák
Balance engineer: Attila Vincze
Recorded on 7–10 June 2026 at Pannonia Studio, Budapest
Piano tuner: Ferenc Pásztor
Instrument: Steinway & Sons Model D concert grand piano (442 Hz)
Cover photo: László Emmer
Liner notes: Frank K. DeWald • Booklet editor: Endre Tóth

Design & prepress: Gergely Szabadi
Production manager: Mónika Markó • Label manager: Gréta Molnár
℗ 2026 Fotexnet Kft., Palatinus utca 1., 1025 Budapest, Hungary, info@fotex.net
Barcode: 5991813295323 • Catalogue No.: HCD 32953
Made in the EU

Sponsored by

Nemzeti Kulturális Alap

BEFORE HOLLYWOOD

Although his Hollywood fame was largely based on grand symphonic scores for so-called epic films, Miklós Rózsa was, in his composer's heart, devoted to the contrapuntal challenges and emotional intricacies of chamber music. Of his 45 completed opus numbers, more than half fall into that genre. Indeed, his last six works were written for solo instruments, and although failing health was the primary reason for this reduction in forces, they demonstrate that he still felt he had something to say even when limited to a single line.

The two works featured on this recording date from his student days. In 1925, the 18-year-old enrolled at the University of Leipzig as a chemistry major, conceding to his father's wish that he earn a degree in a field more "practical" (i.e., remunerative) than music. But he was also allowed to study musicology alongside his other studies, and it became clear that this was where his true ambition lay. After a failed chemistry experiment in which, according to a story often told by the composer (who was a superb *raconteur*), a student working next to him nearly blew himself up, his father began to soften his opposition and Rózsa was able to start his sophomore year as a composition student at the Conservatory.

There, he began the formal study of composition with Hermann Grabner, a professor whom Rózsa credited with allowing his students to be themselves rather than slavish imitators of the prevailing musical fashions. The Leipzig musical establishment at the time was virulently conservative and pro-German, worshipping Mendelssohn and Reger and staunchly opposing the modernisms of Debussy, Stravinsky and Bartók. Rózsa's earliest compositions reflect this, but they also demonstrate his commitment to melody and counterpoint, with many of his most intriguing harmonies merely the result of diverging lines, sometimes bearing the stamp of Hungarian folk melodies he heard from peasant women on his family's estate in Nagylócz.

Among the first works composed under Grabner's tutelage were a piano sonatina and a violin sonata (both now lost). In the spring of 1927, after less than a year of study at the Conservatory, Rózsa began work on a trio for violin, viola and cello. It was first performed at the Conservatory on March 23, 1928 (with Rózsa himself on viola), and with it the 20-year-old composer notched his first success. It is a large-scale work in four movements; the original version lasted 45 minutes but the composer soon trimmed it to around thirty. When Grabner showed it to Karl Straube (one of Bach's later successors at the Thomaskirche), the latter was so impressed that he arranged for the work to be published by Breitkopf & Härtel – whose offices Rózsa used to pass every day on his way to the University – the following year. The composer recalled in his memoir, *Double Life*, how thrilled he was. "There were the lovely baroque angels with *my* name in the middle and 'Opus 1' underneath. ... My dream had come true."

Even before the trio's premiere, Rózsa had begun work on another chamber work – a quintet for piano and string quartet. Also in four movements, the piece demonstrates the young composer's continuing struggle to find and assert his own voice. In Steven D. Wescott's dissertation on Rózsa's earliest works (unpublished but still the most probing study of the composer's musical development yet written), he notes that the work "is laden with chromatic motion and the churning counterpoint that results from Rózsa's constant spinning-out and reworking of melodic material." The quintet premiered in the Great Hall of the Conservatory in the fall of 1928, and the performance earned cheers and a standing ovation from the composer's friends and classmates. When Breitkopf agreed to publish the work, Rózsa declared it his Opus 2. Even before graduating, he was clearly destined for success as a composer, justifying his father's concession in allowing him to abandon chemistry. But, he had no idea of what form that success would eventually take.

Frank K. DeWald

Júlia Pusker is active on the international music scene as a violin soloist and chamber musician. A significant milestone in her career was winning fifth prize at the 2019 Queen Elisabeth Violin Competition in Brussels. Her artistic achievements have also been recognised with the Junior Prima Prize and the Cziffra Festival Talent Award.

She began her university-level studies at the Liszt Ferenc Academy of Music in Budapest with Katalin Kokas and István Kertész, before continuing at the Royal Academy of Music in London under György Pauk. She received her Master of Music degree with distinction in 2016. Between 2016 and 2021, she was Artist-in-Residence at the Queen Elisabeth Music Chapel in Brussels, studying with Augustin Dumay.

As a soloist, she has appeared with orchestras including the Belgian National Orchestra, the Budapest Festival Orchestra and the London Mozart Players. As an artist in the ECHO Rising Stars programme, she gave recitals at leading European concert halls during the 2023–2024 season. Her chamber music partners have included Gautier Capuçon, Jean-Yves Thibaudet and István Várdai.

Her Schubert album with Zoltán Fejérvári was released by Hungaroton. She plays the c. 1714 "Massart" Stradivari violin, kindly loaned to her by the Pauk family through the Beare's International Violin Society.

www.juliapusker.com

Sebestyén Sztathatosz attracted attention at an early age through significant successes in national and international violin competitions. As a soloist and chamber musician, he has performed across Europe, the United States and Asia.
Raised in a family of artists, he began studying the violin at the age of five. From the age of fourteen, he studied with Ferenc Szecsődi in Szeged before graduating from the Liszt Ferenc Academy of Music in Budapest, where his teachers were Kristóf Baráti and Miklós Szenthelyi. He pursued further studies with Silvia Marcovici at the Accademia Perosi in Italy. In 2025, he graduated from the soloist programme at the Hochschule für Musik und Theater München under Kirill Troussov.
He has appeared at festivals including Festival Academy Budapest, the Encuentro de Música y Academia in Santander and the International Holland Music Sessions. His solo engagements have included performances with the Hungarian National Philharmonic Orchestra, the MÁV Symphony Orchestra and the Hungarian Chamber Orchestra.
He received the Annie Fischer Scholarship in 2021, 2022 and 2026. He previously served as acting concertmaster of the Gürzenich Orchestra Cologne and is currently concertmaster of the Mendelssohn Chamber Orchestra. He plays an Antonio Gagliano violin made in 1789, on loan from the Hungarian state collection.

Violist **Máté Szűcs** has an international career as a soloist, chamber musician and teacher. From 2011 to 2018, he served as first principal violist of the Berliner Philharmoniker, with whom he also performed Béla Bartók's Viola Concerto as soloist in the main auditorium of the Berlin Philharmonie.
His artistic career is marked by a commitment to chamber music and an openness to a wide range of musical styles. He has collaborated with artists including Janine Jansen, Frank Peter Zimmermann, Christian Tetzlaff, Sir Simon Rattle, Vadim Repin, Kristóf Baráti, István Várdai, Barnabás Kelemen and András Keller. Alongside the classical repertoire, he regularly takes part in projects involving world music, klezmer, improvisation and Middle Eastern music.
He has been Professor of Viola at the Haute école de musique de Genève since 2018 and Assistant Professor at the University of Pécs since 2020. He regularly gives masterclasses at leading music institutions across Europe, Asia and the Americas. He received his doctorate from the Academy of Music in Gdańsk in 2020.
His artistic achievements were recognised with the Erzsébet Szőnyi Award in 2025 and the Ferenc Liszt Award in spring 2026.

Zoltán Onczay has built an international career as a cellist, chamber musician and teacher. He has performed in numerous concert halls across Europe, Asia and the United States.
He graduated from the Liszt Ferenc Academy of Music in Budapest, where he studied with László Mező. In 2008, he earned his soloist diploma (Konzertexamen) at the Universität der Künste Berlin as a Hindemith scholarship holder, studying with Wolfgang Boettcher.
He served as principal cellist of the Gustav Mahler Youth Orchestra under Claudio Abbado. From 1999 to 2003, he performed across Europe and Asia as a member of the Budapest Sextet. Between 2004 and 2015, he was a member of the Mannheim Chamber Orchestra and the founder and artistic director of the "Turmsaal" chamber music concert series. From 2016 to 2026, he served as principal cellist of the MÁV Symphony Orchestra in Budapest.
His artistic work places particular emphasis on Hungarian and international contemporary music, as well as lesser-known chamber works by Hungarian composers of the twentieth and twenty-first centuries. As a founding member of the Fejes Art Academy, he supports the training of young musicians and regularly gives international masterclasses.
His contribution to the performance of contemporary music was recognised with the Artisjus Performing Artist Award in 2021.

www.zoltanonczay.com

Krisztina Fejes is an internationally recognised Hungarian pianist. She regularly performs throughout Europe and the United States. Alongside Classical and Romantic masterpieces, her repertoire places particular emphasis on the music of Ferenc Liszt and Béla Bartók, as well as lesser-known Hungarian works. Her playing is characterised by a strong affinity with the traditions of the Hungarian piano school and a sensitivity to musical structure.
In 2025, Hungaroton released her solo album of Miklós Rózsa's complete piano works. Crescendo Magazine selected the album for *Les Millésimes 2025*, its collection of the year's outstanding recordings. Together with fellow musicians, Krisztina Fejes and Hungaroton aim to present Miklós Rózsa's complete concert works in a series of recordings.
In addition to her performing career, she is committed to nurturing young talent and passing on Hungary's musical heritage. For many years, she has supported and mentored young musicians from Hungary and Transylvania. The Fejes Art Academy Association, which she founded and leads, supports their development through masterclasses and other professional programmes.

www.krisztina-fejes.com

HOLLYWOOD ELŐTT

Bár hollywoodi hírnevét elsősorban az úgynevezett történelmi filmeposzokhoz írt nagyszabású szimfonikus filmzenéinek köszönhette, Rózsa Miklós zeneszerzőként különösen vonzódott a kamarazene ellenpontbeli kihívásaihoz és érzelmi árnyaltságához. Negyvenöt befejezett, opusszámmal ellátott művének több mint fele ebbe a műfajba tartozik. Utolsó hat művét szólóhangszerekre írta. Bár az előadói apparátus szűkülését elsősorban romló egészségi állapota indokolta, ezek a darabok arról tanúskodnak, hogy egyetlen szólamra szorítkozva is volt még mondanivalója.

A felvételen szereplő két mű diákéveiből származik. A tizennyolc éves Rózsa 1925-ben vegyészhallgatóként iratkozott be a lipcsei egyetemre, engedve apja kívánságának, aki azt szerette volna, hogy a zenénél „gyakorlatiasabb" – vagyis jövedelmezőbb – területen szerezzen diplomát. Emellett azonban lehetőséget kapott arra is, hogy zenetudományt tanuljon, és hamar nyilvánvalóvá vált, hogy valójában ez érdekli. Egy félresikerült kémiai kísérlet után – a kitűnő történetmesélő Rózsa gyakran felidézett beszámolója szerint a mellette dolgozó diák majdnem felrobbantotta magát – apja ellenállása enyhülni kezdett. Rózsa így második tanévét már a konzervatórium zeneszerzés szakos hallgatójaként kezdhette meg.

Itt Hermann Grabnernél kezdte meg intézményes zeneszerzés-tanulmányait. Rózsa nagyra becsülte tanárát azért, mert hagyta, hogy növendékei a saját útjukat járják, ahelyett hogy az uralkodó zenei divatokat szolgai módon utánoznák. A korabeli lipcsei zenei élet rendkívül konzervatív és németközpontú volt: Mendelssohnt és Regert övezte tisztelet, Debussy, Stravinsky és Bartók újító törekvéseit pedig határozottan elutasították. Rózsa legkorábbi kompozícióin érződik ennek a közegnek a hatása, ugyanakkor már ezekben is megmutatkozik a dallam és az ellenpont iránti elkötelezettsége. Legérdekesebb harmóniái közül sok az önállóan mozgó szólamok találkozásából születik; olykor azoknak a magyar népdaloknak a nyomát is magukon viselik, amelyeket családja nagylóci birtokán parasztasszonyoktól hallott.

A Grabner irányítása alatt komponált első művek között egy zongoraszonatináról és egy hegedűszonátáról van tudomásunk; mára mindkét mű elveszett. 1927 tavaszán, kevesebb mint egy évvel konzervatóriumi tanulmányai megkezdése után Rózsa egy hegedűre, brácsára és csellóra írt triót kezdett dolgozni. A művet 1928. március 23-án mutatták be a konzervatóriumban, a brácsaszólamot maga a szerző játszotta. A húszéves komponista ezzel aratta első sikerét. A nagyszabású, négytételes darab eredeti változata negyvenöt percig tartott, de Rózsa hamarosan mintegy harmincpercesre rövidítette. Amikor Grabner megmutatta a művet Karl Straubének (Bach egyik kései utódjának a lipcsei Tamás-templom kántori tisztségében), a darab annyira lenyűgözte őt, hogy közbenjárására a Breitkopf & Härtel a következő évben megjelentette. Rózsa az egyetemre menet nap mint nap elhaladt a kiadó irodái előtt. *Kettős élet* című emlékiratában felidézte, milyen örömet szerzett neki a megjelenés: „Ott voltak a kedves barokk angyalkák, középen az én nevemmel, alatta pedig az »Opus 1« felirattal. [...] Valóra vált az álmom."

Rózsa már a trió bemutatója előtt hozzáfogott egy újabb kamaradarabhoz: egy zongorára és vonósnégyesre írt kvintetthez. A szintén négytételes mű arról tanúskodik, hogy a fiatal zeneszerző még kereste saját hangját, és igyekezett érvényt szerezni neki. Steven D. Wescott Rózsa korai műveiről írt disszertációjában – amely kiadatlan volta ellenére mindmáig a komponista zenei fejlődésének legalaposabb elemzése – megállapítja, hogy a darab „kromatikus mozgással és kavargó ellenponttal telített; ez utóbbi abból fakad, hogy Rózsa szüntelenül továbbfonja és átdolgozza dallamanyagát". A kvintettet 1928 őszén mutatták be a konzervatórium nagytermében. Rózsa barátai és diáktársai éljenzéssel és álló ovációval fogadták az előadást. Amikor a Breitkopf & Härtel vállalta a mű kiadását, Rózsa a 2. opusszámot adta neki. Már a diploma megszerzése előtt nyilvánvalónak látszott, hogy zeneszerzőként siker vár rá – igazolva apja döntését, hogy végül megengedte neki a kémiai tanulmányok feladását. Azt azonban Rózsa ekkor még nem sejthette, milyen formát ölt majd ez a siker.

Frank K. DeWald

Pusker Júlia hegedűművész szólistaként és kamarazenészként egyaránt aktív a nemzetközi zenei életben. Pályájának jelentős állomása volt a 2019-es brüsszeli Erzsébet Királyné Nemzetközi Hegedűversenyen elért ötödik helyezése. Munkásságát Junior Prima díjjal és a Cziffra Fesztivál Tehetség díjával is elismerték.

Felsőfokú tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Kokas Katalin és Kertész István növendékeként kezdte, majd a londoni Royal Academy of Music hallgatójaként, Pauk György irányításával folytatta. Mesterdiplomáját 2016-ban kitüntetéssel szerezte. 2016 és 2021 között a brüsszeli Queen Elisabeth Music Chapel rezidens művészeként Augustin Dumay mellett képezte magát.

Szólistaként fellépett többek között a Belga Nemzeti Zenekarral, a Budapesti Fesztiválzenekarral és a London Mozart Players együttesével. Az ECHO Rising Stars sorozatának művészeként a 2023–2024-es évadban Európa vezető koncerttermeiben adott szólóesteket. Kamarapartnerei között szerepel Gautier Capuçon, Jean-Yves Thibaudet és Várdai István.

Fejérvári Zoltánnal készített Schubert-albuma a Hungarotonnál jelent meg. Egy 1714 körül készült „Massart" Stradivari-hegedűn játszik, amelyet a Pauk család a Beare's International Violin Society közvetítésével bocsátott rendelkezésére.

www.juliapusker.com

Sztathatosz Sebestyén hegedűművész már fiatalon jelentős hazai és nemzetközi versenyeredményekkel hívta fel magára a figyelmet. Szólistaként és kamarazenészként Európában, az Egyesült Államokban és Ázsiában is fellépett.
Művészcsaládban nevelkedett, hegedűtanulmányait ötéves korában kezdte. Tizennégy éves korától Szecsődi Ferenc növendéke volt Szegeden, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Baráti Kristóf és Szenthelyi Miklós irányításával szerzett diplomát. Az olaszországi Accademia Perosiban Silvia Marcovici osztályában képezte magát. 2025-ben a müncheni Hochschule für Musik und Theater szólistaképzésén diplomázott Kirill Troussov irányításával.
Meghívott művésze volt többek között a Fesztiválakadémia Budapest, a santanderi Encuentro de Música y Academia és az International Holland Music Sessions rendezvényeinek. Szólistaként fellépett a Nemzeti Filharmonikus Zenekarral, a MÁV Szimfonikus Zenekarral és a Magyar Kamarazenekarral.
2021-ben, 2022-ben és 2026-ban elnyerte a Fischer Annie-ösztöndíjat. Korábban a kölni Gürzenich Zenekar megbízott koncertmestere volt, jelenleg a Mendelssohn Kamarazenekar hangversenymestere. Egy 1789-ben készült Antonio Gagliano-hegedűn játszik, amelyet a magyar állami gyűjteményből bocsátottak rendelkezésére.

Szűcs Máté brácsaművész szólistaként, kamarazenészként és pedagógusként is jelen van a nemzetközi zenei életben. 2011 és 2018 között a Berlini Filharmonikusok első szólóbrácsása volt; a zenekar szólistájaként Bartók Béla Brácsaversenyét is előadta a Berlini Filharmónia nagytermében.
Művészi pályáját a kamarazene iránti elkötelezettség és a sokféle zenei stílus iránti nyitottság jellemzi. Olyan művészekkel dolgozott együtt, mint Janine Jansen, Frank Peter Zimmermann, Christian Tetzlaff, Sir Simon Rattle, Vadim Repin, Baráti Kristóf, Várdai István, Kelemen Barnabás és Keller András. A klasszikus repertoár mellett világzenei, klezmer-, improvizációs és közel-keleti produkciókban is rendszeresen közreműködik.
2018 óta a Genfi Zeneakadémia brácsaprofesszora, 2020 óta a Pécsi Tudományegyetem adjunktusa. Rendszeresen tart mesterkurzusokat Európa, Ázsia és Amerika rangos zenei intézményeiben. Doktori fokozatát 2020-ban szerezte a gdański Zeneakadémián.
Művészi munkásságát 2025-ben Szőnyi Erzsébet-díjjal, 2026 tavaszán pedig Liszt Ferenc-díjjal ismerték el.

Onczay Zoltán csellóművész szólistaként, kamarazenészként és pedagógusként épített nemzetközi karriert. Európa, Ázsia és az Egyesült Államok számos hangversenytermében lépett fel.
A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Mező László növendékeként diplomázott, majd 2008-ban a Berlini Művészeti Egyetemen (Universität der Künste Berlin) Hindemith-ösztöndíjasként szerzett szólistadiplomát (Konzertexamen) Wolfgang Boettcher irányításával.
A Claudio Abbado vezette Gustav Mahler Ifjúsági Zenekar szólócsellistája volt. 1999 és 2003 között a Budapest Szextett tagjaként koncertezett Európában és Ázsiában. 2004 és 2015 között a Mannheimi Kamarazenekar tagja, valamint a „Turmsaal" kamarazenei hangversenysorozat alapítója és művészeti vezetője volt. 2016 és 2026 között a MÁV Szimfonikus Zenekar szólócsellistájaként dolgozott.
Művészi tevékenységében kiemelt szerepet kap a magyar és nemzetközi kortárs zene, valamint a 20. és 21. századi magyar szerzők ritkábban hallható kamaraműveinek bemutatása. A Fejes Művészeti Akadémia alapító tagjaként fiatal muzsikusok képzésével foglalkozik, és rendszeresen tart nemzetközi mesterkurzusokat. A kortárs zene előadásában végzett munkáját 2021-ben Artisjus előadóművészi díjjal ismerték el.

www.zoltanonczay.com

Fejes Krisztina a mai magyar zongoraművészet nemzetközileg is elismert alakja. Rendszeresen koncertezik Európában és az Amerikai Egyesült Államokban. Repertoárjában a klasszikus és romantikus mesterművek mellett kiemelt helyet foglal el Liszt Ferenc és Bartók Béla zenéje, valamint a ritkábban hallható magyar művek bemutatása. Játékát a magyar zongoraiskola hagyományaihoz való kötődés és a művek szerkezete iránti érzékenység jellemzi.
A Hungaroton 2025-ben jelentette meg Rózsa Miklós összes zongoraművét bemutató szóloalbumát. A lemezt a Crescendo Magazine beválasztotta *Les Millésimes 2025* című válogatásába, amely az év kiemelkedő felvételeit gyűjti össze.. Fejes Krisztina és a Hungaroton közös célja, hogy művésztársak bevonásával lemezsorozatban mutassák be Rózsa Miklós klasszikus zenei életművét.
Előadóművészi munkája mellett fontos szerepet vállal a tehetséggondozásban és a magyar zenei kultúra értékeinek továbbadásában. Évek óta támogatja és mentorálja a magyarországi és erdélyi fiatal muzsikusokat. Az általa alapított és vezetett Fejes Művészeti Akadémia Egyesület mesterkurzusokkal és más szakmai programokkal segíti fejlődésüket.

www.krisztina-fejes.com

HCD 32953

MIKLÓS RÓZSA

HERITAGES – VOL. 2

Krisztina Fejes, piano
Zoltán Onczay, cello
Júlia Pusker, violin
Sebestyén Sztathatosz, violin
Máté Szűcs, viola

Miklós Rózsa (1907–1995)

Piano Quintet in F minor, Op. 2	**33:37**
1. I. Allegro non troppo, ma appassionato	11:53
2. II. Molto adagio	9:45
3. III. Allegro capriccioso	3:54
4. IV. Vivace	8:05
String Trio (Serenade) in D minor, Op. 1	**30:07**
5. I. Largo – Allegro molto energico	10:36
6. II. Gioioso	5:37
7. III. Largo con dolore	5:56
8. IV. Allegretto vivo	7:58

Total time: 63:44

Miklós Rózsa became known worldwide for his Hollywood film scores, but early in his career he was drawn to chamber music. The string trio and piano quintet, written during his student years in Leipzig, already reveal his love of melody and counterpoint, as well as the influence of Hungarian folk music. These two early works trace a young composer's search for his own voice.

Rózsa Miklós nevét világszerte hollywoodi filmzenéi tették ismertté, ám pályájának kezdetén a kamarazene foglalkoztatta. A lipcsei diákévekben született vonóstrió és zongoraötös már megmutatja a dallam és az ellenpont iránti vonzalmát, valamint a magyar népzene hatását. A két korai mű egy fiatal zeneszerző saját hangjának keresését dokumentálja.

HUNGAROTON

hungarotonmusic.com
facebook.com/hungarotonclassic
Distributed by Fotexnet Kft.
1025 Budapest, Palatinus utca 1., Hungary
info@fotex.net
Product: Audio CD • Made in the EU

5 991813 295323

Nemzeti Kulturális Alap

FEJES ACADEMY

MIKLÓS RÓZSA: Heritages – Vol. 2
HCD 32953

ALL RIGHTS OF THE REPRODUCER AND OF THE OWNER OF THE WORK REPRODUCED RESERVED! • UNAUTHORIZED COPYING, HIRING, LENDING, PUBLIC PERFORMANCE AND BROADCASTING OF THIS RECORD IS PROHIBITED! • BIEM ARTISJUS • MADE IN EU • © 2026 FOTEXNET KFT. PALATINUS U. 1., 1025 BUDAPEST, HUNGARY, INFO@FOTEX.NET, BARCODE: 5991813295323

HUNGAROTON

MIKLÓS RÓZSA

HERITAGES – VOL. 2

COMPACT disc DIGITAL AUDIO

HCD 32953

Júlia Pusker – violin

Sebestyén Sztathatosz – violin

Máté Szűcs – viola

Zoltán Onczay – cello

Krisztina Fejes – piano